

باشندهگان لوگر:

کمک‌های بشردوستانه به افراد طالبان و سرمایه‌داران توزیع می‌شود

شماری از باشندهگان بی‌بضاعت در لوگر در کنار افزایش بیکاری، فقر و تنگ‌دستی، از توزیع غیرعادلانه کمک‌های بشردوستانه در این ولایت شکایت دارند. آنان طالبان را به دست‌برد در این کمک‌ها متهم می‌کنند و خواهان توزیع عادلانه کمک‌های غذایی و غیرغذایی به افراد مستحق‌اند. آنان می‌گویند که کمک‌های بشردوستانه در این ولایت به نیازمندان نمی‌رسد، بلکه تنها افراد وابسته به طالبان و سرمایه‌داران می‌توانند از این کمک‌ها مستفید می‌شوند.

۶

ستم طالب و سکوت مردم؛

چی باید کرد؟

۴

نکوهش یا تعامل؟

شهروندان از سیاست‌های دوگانه جامعه جهانی در برابر طالبان انتقاد می‌کنند

۳

بلیکن:

طالبان اگر همین‌گونه پیش بروند، جهان با آنان تعامل نمی‌کند

در واکنش به این تصمیم طالبان گفته است: «سرکوب، بلاخره شکست می‌خورد.» گفتنی است که طالبان شام روز سه‌شنبه، ۲۹ قوس، طی دستوری دختران را از تحصیلات عالی محروم کردند. این تصمیم طالبان اعتراضات زیادی را تاکنون در پی داشته است.

تغییر نکند، گروه طالبان موفق نخواهند شد و آمریکا در هماهنگی با متحدانش این موضوع را دنبال خواهد کرد. تصمیم تازه گروه طالبان که دختران را از تحصیلات ابتدایی و تحصیلات عالی محروم می‌کند، با واکنش‌های تند جهانی مواجه شده است. گوردن براون، نخست‌وزیر سابق بریتانیا نیز

۸صبح، کابل: دو روز پس از دستور ممنوعیت کامل دختران از تحصیل، وزیر خارجه آمریکا نسبت به عواقب این تصمیم، به طالبان هشدار داده است.

آنتونی بلیکن، وزیر امور خارجه آمریکا، روز جمعه، ۲ جدی، در یک نشست خبری گفته است که طالبان زنان و دختران در افغانستان را به سمت آینده نامعلوم و تاریک سوق داده‌اند. او افزوده است: «طالبان به دنبال تعامل با جهان است و به آن نیاز دارند، اما اگر به این شیوه پیش بروند، این اتفاق نخواهد افتاد.»

او می‌افزاید که هیچ کشوری در جهان بدون حضور زنان به موفقیت دست نمی‌یابد و هر کشوری که نیمی از جمعیت خود را از مشارکت در جامعه محروم کند، پیشرفت در آن کاهش خواهد یافت.

با این حال او هشدار می‌دهد که اگر شرایط

رشد تروریسم یا تجارت جنگ؟

پس از ۱۱ سپتامبر، جنگ آمریکا در افغانستان میلیاردها دالر برای پاکستان به ارمغان آورد و میلیون‌ها تن در افغانستان قربانی شدند.

۶

ضرورت ایستادگی ملی در برابر ممنوعیت آموزش دختران

۷

تام ویست:

طالبان پیش از آن که دیر شود به مردم گوش دهند

۸صبح، کابل: تام ویست، نماینده ویژه آمریکا در امور افغانستان، خطاب به طالبان گفته است که این گروه پیش از آن که دیر شود، به مردم گوش دهد.

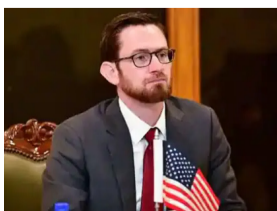
ویست روز جمعه، ۲ جدی، در یک پیام توئیتری، از ایستاده‌گی و مخالفت مردم افغانستان در برابر تصمیم طالبان مبنی بر تعلیق تحصیل دختران، ستایش کرده است.

او نوشته است: «تمام جهان شاهد وحدت افغانستان در مخالفت با یک تصمیم زیان‌بار و غیرقابل دفاع است؛ استعفا، اعتراض و مخالفت دانشجویان پسر شانه‌به‌شانه خواهان‌شان.»

نماینده ویژه آمریکا برای افغانستان در ادامه نوشته است: «ما از طالبان می‌خواهیم که به مردم خود گوش دهند، نه خیلی دیر.»

ویست یک پیام توئیتری کرن دیگر، کردار سفارت آمریکا برای افغانستان را به اشتراک گذاشته است که او نیز از اتحاد مردم در افغانستان در مخالفت به منع تحصیل دختران، تمجید کرده است.

تاکنون شمار زیادی از نهادها و سازمان‌های مهم بین‌المللی، کشورها و برخی از چهره‌های مطرح در جهان، طالبان را به دلیل تعلیق تحصیل دختران نکوهش کرده‌اند.

خبرنگاران در تبعید:

جهانیان ما را فراموش و کشورهای مسوول عهدشکنی کرده‌اند

افغانستان، در حالی که با خطر بیشتر از دیروز مواجه هستیم، برویم.» آنان تصریح می‌کنند که کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهنده‌گان در پاکستان نیز پرونده‌های‌شان را بررسی نمی‌کند. پس از تسلط طالبان بر افغانستان، هزاران فعال حقوق بشر، روزنامه‌نگار و فعال مدنی برای انتقال به کشورهای دیگر عازم پاکستان شدند که اکنون در خطر اخراج از این کشور قرار دارند.

اروپایی منتقل شوند. به گفته آنان، در یک سالی که در پاکستان به سر می‌برند، به اساسی‌ترین حقوق خود دسترسی ندارند و کشورهایی چون آمریکا، کانادا و اتحادیه اروپا به تعهداتی که مبنی بر انتقال آنان از پاکستان داده بودند، عمل نکرده‌اند. آنان می‌گویند: «دولت پاکستان به بهانه‌های مختلف ما را تحت فشار قرار می‌دهد و اخیراً هشدار داده است که باید تا پایان ماه دسامبر مجوز خروج از پاکستان را بگیریم و ناگزیر به

۸صبح، کابل: شماری از خبرنگارانی که در انتظار انتقال در پاکستان به سر می‌برند، می‌گویند که از سوی جامعه جهانی فراموش شده‌اند.

این خبرنگاران که روز جمعه، ۲ جدی، در اسلام‌آباد گردهم آمده‌اند، می‌گویند که پس از یک سال بی‌سرنوشتی، با مشکلات روحی و روانی مواجه شده‌اند.

آنان در گردهمایی‌شان از جهان می‌خواهند که فراموش نشوند و باید به کشورهای مهاجرپذیر

امارت نفی و ویرانی

در دهه ۱۹۹۰ میلادی در واکنش به انارشیزم و ویرانگری که اسلاف طالبان راه انداخته بودند، گروه طالبان به میدان آمد و طی چند سالی که در آن دوره حکومت کرد، تنها یک مأموریت داشت: سرکوب انارشیزم. رهبران طالبان با فرامین، سخنرانی‌ها و اقدامات خود کوشیدند نظامی را تعریف کنند که بیشتر بر نفی استوار بود. آنان به دلیل تربیت مدرسه‌ای و روستایی با نظام اداری، سیاست و حکومت‌داری آشنا نبودند؛ از این‌رو با موضع خود را با نفی چیزهایی که نمی‌دانستند و یا نمی‌خواستند، بیان می‌کردند. در حدود پنج سالی که اداره کشور را به دست داشتند، جز تعدادی فرامینی که برای نفی، تخریب و سرکوب نوشته شده بودند، چیزی در حافظه اداری و قانونی کشور به‌جا نگذاشتند. در وزارت عدلیه افغانستان، یک شماره از جریده رسمی به نام طالبان ثبت است که در آن فرامین ملا محمد عمر با مضامین انضباطی و اخلاقی و چند فیصله اداری آن گروه درج است.

در ۲۰ سال جنگ (از ۲۰۰۱ تا ۲۰۲۱)، طالبان با همان روش ساده‌ای که بر نفی وضعیت موجود استوار بود، به نقش‌آفرینی ادامه داد و از ناراضی‌های رو به افزایش مردم و تنش‌های استخباراتی بین دولت‌ها بهره گرفته به ماشین ترسناکی از کشتار و نفی بدل شد که در سال‌های پایانی حضور خارجی‌ان تقریباً تمام بازیگران خارجی و داخلی را وسوسه کرده بود. در داخل کشور، گروهی از زورمندان سوابق جهادی خود را از پسخانه‌ها کشیدند تا آن را وسیله پیوند و نزدیکی با طالبان سازند، تعدادی به تعلقات قومی و زبانی طالبان چشم دوخته و به آن گروه نزدیک شدند. خارجی‌ان نیز هرکدام دلیلی برای نزدیک شدن به طالبان داشتند. پاکستان نفوذش بر رهبری آن گروه را چنان برجسته می‌دید که با برگشت طالبان هفته‌ها مشغول جشن بود و کندک‌های مشاوران را یکی پس از دیگری می‌فرستاد تا طالبان را در شکل‌دهی اداره‌ای دوست با اسلام‌آباد یاری رساند. ایران، چین و روسیه تمایل طالبان را برای ساختن دولتی غیرانتخابی «پیشرفت» تلقی کرده هرکدام آماده‌گی نشان دادند تا در شکل‌دهی نسخه «افغانی» خود به طالبان یاری رسانند. آمریکا و متحدانش نیز احتمالاً اعتیاد طالبان به پول‌های مفت، خشونت و جنگ‌های قراردادی را غنیمت شمردند تا در شطرنج منطقه از آن گروه علیه حریفان استفاده کنند.

ابهام در موضع اثباتی طالبان نقطه قوتش شده و از آن گروه چهره ساده‌لوح و «قابل مدیریت» خلق کرده بود. اکنون با گذشت زمان همه متوجه شده‌اند که کار با این نیروی تک‌رو که جز نفی چیزی بلد نیست، آسان نمی‌باشد. در داخل افغانستان بیشتر افراد و گروه‌های فریب‌خورده در این یک‌ونیم سال متوجه خطای خود شده‌اند و ناامیدی در موضع‌گیری‌های‌شان هر روز آشکارتر می‌شود. خارجی‌ان نیز در توجیه همکاری با طالبان هر روز بیشتر از پیش در تنگنا می‌افتند و مواضع متناقض می‌گیرند. خود طالبان نیز آشکارا دچار سردرگمی و ناچاری‌اند. آنان نمی‌دانند که امارت اسلامی خود را در کجای این فاصله بزرگ میان واقعیت‌های امروز و تصورات مبهمی که از نظام اسلامی دارند، بنا کنند. تمام خشت‌های موجود بیگانه و ناسلامی به‌نظر می‌رسند و در چانته خود نیز جز اوها، چیزی ملموس و مادی ندارند تا بنایی را شکل دهند.

تیراندازی اشتباهی طالبان بریک‌دیگر در پنجشنبه؛ دو جنگ‌جو کشته شدند

۸صبح، پنجشنبه: منابع محلی در ولایت پنجشیر از درگیری میان‌گروهی طالبان در این ولایت خبر می‌دهند. دست‌کم سه منبع معتبر در صحبت با روزنامه ۸صبح، می‌گویند که این رویداد حوالی ساعت ۴:۰۰ بامداد جمعه، ۲جدی، در منطقه چمالورده از مربوطات ولسوالی رخه به وقوع پیوسته است. به گفته منابع، این درگیری زمانی رخ داده است که دو گروه طالبان در حال گشت‌زنی بودند. منابع تصریح می‌کنند: «درگیری زمانی رخ داده

که دو گروه در حال گزیمه طالبان در تاریکی شب به این تصور که با افراد جبهه مقاومت روبه‌رو شده‌اند، بر یک‌دیگر شلیک کردند.» منابع می‌افزاد می‌کنند که در پی این درگیری، دو جنگ‌جوی طالبان کشته و دست‌کم یک عضو دیگر این گروه زخمی شده است. طالبان تاکنون در این مورد چیزی نگفته‌اند. پیش از این نیز، رویدادهای مشابه در بخش‌های مختلف ولایت‌های شمال کابل به‌ویژه پنجشیر رخ داده است.

بنت

بازداشت‌شده‌گان اعتراضات اخیر بی‌درنگ آزاد شوند

زندان طالبان آزاد شوند.

بنت روز جمعه، ۲ جدی با نشر توییتی خواستار رهایی بازداشت‌شده‌گان اعتراضات در برابر تصمیم اخیر طالبان مبنی بر بستن درب دانشگاه‌ها به روی دختران، شده است.

او همچنان افزوده است که گزارش‌های نگران‌کننده ضرب‌و‌شتم و بازداشت معترضان زن و خبرنگاران در کابل، تخار و ننگرهار نشر شده است.

این در حالی است که وزارت تحصیلات عالی طالبان سه روز پیش دستور تعلیق تحصیل دختران را صادر کرد؛ موردی که واکنش‌های گسترده داخلی و خارجی را به همراه داشته است.

۸صبح، کابل: ریچارد بنت، گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل متحد برای افغانستان، گفته است که بازداشت‌شده‌گان اعتراضات اخیر باید بی‌درنگ از

دانشجویان یک صنف دانشگاه بلخ از اشتراک در صنف‌ها خودداری کردند

ابراز امیدواری شده است که وزارت معارف طالبان در مورد بازگشت دختران به مکاتب و آموزشگاه‌ها تجدید نظر کند.

این در حالی است که وزارت تحصیلات عالی طالبان نیز سه روز پیش دستور تعلیق تحصیل دختران را صادر کرد؛ موردی که واکنش‌های گسترده داخلی و خارجی را به همراه داشته است.

۸صبح، کابل: دانشجویان یک صنف دانشگاه بلخ در واکنش به بستن درب دانشگاه‌ها به روی دختران، از رفتن به درس اجتناب کرده‌اند. دانشجویان پسر صنف سمتر نهم دانشکده طب معالجی دانشگاه بلخ روز جمعه، ۲ جدی، با نشر اعلامیه‌ای، به ریاست این دانشکده گفته‌اند: «در اعتراض به بستن مراکز تعلیمی و تحصیلی به روی دختران، تا بازگشایی دوباره این مراکز به روی خواهران ما به دروس خویش حاضر نمی‌شویم.» در همین حال، آموزشگاه انیس در کابل گفته است که به رسم اعتراض در برابر ممنوعیت حق تحصیل دختران، صنف‌های درسی پسرانه را برای یک هفته تعطیل کرده است.

در اطلاعیه‌ای که از سوی این آموزشگاه منتشر شده،

طالبان به رسانه‌ها و خبرنگاران محلی در غزنی: تظاهرات و اعتراضات را پوشش ندهید

ندهند. گفتنی است که پس از اجرای دستور طالبان مبنی بر بسته شدن درب دانشگاه‌ها به روی دختران، این تصمیم با واکنش‌های جدی شهروندان در سراسر کشور مواجه شده است.

در دو روز گذشته مردم در ولایت‌های کابل، ننگرهار و تخار در برابر این دستور طالبان، اعتراضاتی راه‌اندازی کردند. این هشدار در حالی صادر شده است که طالبان دو روز پیش سه خبرنگار را حین پوشش راه‌پیمایی اعتراضی زنان در ساحه دهبوری شهر کابل بازداشت کرده‌اند.

۸صبح، غزنی: منابع محلی از ولایت غزنی خبر می‌دهند که طالبان در این ولایت به رسانه‌های محلی و خبرنگاران هشدار داده‌اند تا از پوشش خبرهای مربوط به تظاهرات و اعتراضات مردمی خودداری کنند.

منابع محلی می‌گویند که امریت اطلاعات ریاست اطلاعات و فرهنگ طالبان در غزنی روز جمعه، ۲ جدی، به رسانه‌های محلی و خبرنگار غزنی هشدار داده است تا اعتراضات مردمی در پیوند به بسته شدن دروازه‌های دانشگاه‌ها به روی دختران را پوشش

فرمان منع دختران از تحصیل و جدان مسلمانان و غیرمسلمانان را تکان داد

۸صبح، کابل: دکتر احمد طیب، شیخ الازهر، در واکنش به ممنوعیت آموزش دختران در افغانستان، گفته است که این فرمان وجدان مسلمانان و غیرمسلمانان را تکان داده است. شیخ الازهر روز جمعه، ۲ جدی، گفته است که ممنوعیت دختران از تحصیل خلاف شریعت و در تناقض مطلق با آموزه‌های قرآن است.

دکتر احمد طیب، امام بزرگ مسلمانان سنی در جهان، گفته است که فرمان طالبان مبنی بر منع آموزش دختران، به‌شدت تأسف‌آور و در تناقض با شریعت اسلامی است.

به گفته او، شریعت اسلامی به‌صراحت زن و مرد را فرامی‌خواند که از گهواره تا گور دانش بجویند. شیخ الازهر، بی‌آن‌که یک بار هم از طالبان نام بگیرد، به مسلمانان و غیرمسلمانان هشدار داده که گمان و توهم نکنند که اسلام طرف‌دار ممنوعیت آموزش زنان است.

او در پایان از مقام‌های حاکم در افغانستان خواسته است که در تصمیم خود بازنگری کنند. این در حالی است که وزارت تحصیلات عالی طالبان سه روز پیش دستور تعلیق تحصیل دختران را صادر کرد؛ موردی که واکنش‌های گسترده داخلی و خارجی را به همراه داشته است.

یک تاجر اهل امارات برای ۱۰۰ دختر افغان زمینه تحصیل را فراهم می‌کند

۸صبح، کابل: خلف احمد الحبتور، بنیان‌گذار و رییس گروه تجاری الحبتور، گفته است که آماده است برای ۱۰۰ تن از دختران افغان بازمانده از تحصیل، زمینه تحصیل در دبی را فراهم کند.

این تاجر اهل امارات روز جمعه، ۲ جدی، با نشر توییتی به زبان عربی، نوشته است: «محرورمیت دختران دانشجوی افغانستان از تحصیلات عالی، مایه تأسف است.»

به گفته او، به دلیل این‌که دختران از تحصیل در افغانستان باز مانده‌اند، او آماده است «به دور از هر گونه موضع‌گیری سیاسی» برای شماری از دختران افغانستان در دبی فرصت ادامه تحصیل را فراهم کند.

گروه تجاری الحبتور یکی از بزرگ‌ترین شرکت‌های دبی است که در بخش‌های پذیرایی از مهمانان، موتورساز، املاک، آموزش و انتشارات فعالیت دارد.

آقای الحبتور همچنان از طریق بنیاد خلف احمد الحبتور که در سال ۲۰۱۳ راه‌اندازی شده است، فعالیت‌های خیریه و رفاهی را تأمین مالی می‌کند.

طالبان پس از اعمال محدودیت‌های جدی بر فعالیت‌های زنان، سند ممنوعیت و حذف کامل این قشر اجتماعی از نهادهای تحصیلی و آموزشی را منتشر کردند. وزارت تحصیلات عالی طالبان روز سه‌شنبه، ۲۹ قوس، مکتوب متحدالمالی را به همه دانشگاه‌های دولتی و خصوصی ارسال کرده که در آن گفته شده بر اساس فیصله کابینه این گروه، دختران و زنان تا اطلاع ثانوی از رفتن به مراکزهای تحصیلی منع شده‌اند.

نکوهش یا تعامل؛

شهروندان از سیاست‌های دوگانه جامعه جهانی در برابر طالبان انتقاد می‌کنند

گریه‌های دردناک محرومیت از آموزش و تحصیل پس از اعلام دستور تازه طالبان مبنی بر بستن دروازه‌های دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی خصوصی به روی زنان، شمار زیادی از دختران و زنان از شدت درد به‌گونه گروهی دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی را با فریاد ترک کرده‌اند. نوارهای تصویری متعددی از سوی رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی منتشر شده است که نشان می‌دهد دختران برای این که نمی‌توانند به تحصیل ادامه بدهند، با صدای بلند و به‌شکل گروهی گریه می‌کنند. در نوارهای جداگانه که از طریق رسانه‌ها دست‌به‌دست می‌شود، صدای گریه کودکان، جوانان و آموزگاران زن به گوش می‌رسد. شمار زیادی از کاربران شبکه‌های اجتماعی اشک‌های دختران را غیرقابل تحمل می‌خوانند و انتظار دارند که همه مردم در مقابل طالبان بایستند و نگذارند این گروه بیش از این به گفته آن‌ها سیطره جهل و افراطیت را در کشور بگسترانند.

اخراج دانشجویان دختر و لتوکوب استادان مستعفی

طالبان پس از اعتراض‌های گروهی، دانشجویان دختر را از خوابگاه‌های دانشگاه‌های دولتی به‌گونه اجباری اخراج کرده‌اند. در نوارهای تصویری که از خوابگاه دخترانه دانشگاه کابل منتشر شده، دختران دانشجویی از شدت نگرانی و اندوه با صدای بلند هم‌صدا گریه می‌کنند. هم‌زمان، طالبان دانشجویان دختر دانشکده طب دانشگاه ننگرهار را از خوابگاه این دانشگاه اخراج کرده‌اند. این دختران روز چهارشنبه هفته گذشته پس از اعلام دستور منع تحصیل دختران از سوی طالبان، دست به اعتراض زده بودند.

از سوی دیگر، پس از نشر مکتوب محرومیت دختران از تحصیل، تاکنون دست‌کم ۲۳ استاد دانشگاه از سمت‌شان کنار رفته و خواستار بازگشایی دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی و تحصیلی به روی دختران شده‌اند. یکی از این استادان با فرستادن تصویری به رسانه‌ها، گفته است که پس از اعلام استعفا، به شدیدترین شکل ممکن از سوی طالبان شکنجه شده است. او به دلیل مشکلات امنیتی گسترده‌تر، نخواست هویش فاش شود.

سرکوب و تهدید به مرگ معترضان از سوی طالبان

طالبان دختران و زنان معترض را علاوه بر سرکوب شدید، بازداشت و تهدید به مرگ کرده‌اند. در یک نوار تصویری که به‌طور مخفیانه از برخورد طالبان با دختران و زنان معترض ضبط شده و به نشر رسیده است، یک جنگ‌جوی طالبان دختران را تهدید به مرگ می‌کند. او خطاب به دختران معترض می‌گوید: «او می‌گم گپ زن، به خدا می‌کشم.»

با این وصف، جنگ‌جویان طالبان روز پنج‌شنبه، ۱ قوس، در بیشتر نقاط کشور به حالت آماده‌باش قرار گرفتند. این گروه اعتراض‌های شمار زیادی از دانشجویان در ولایت‌های مختلف را سرکوب و آن‌ها را تهدید کرده است. جنگ‌جویان این گروه در کابل دو دختر معترض را از موترهای لینی پایش کرده و با خود برده‌اند که تاکنون از سرنوشت آنان اطلاعی در دست نیست. بازداشت، تحقیر و تهدید به مرگ از سوی طالبان، اقدامی تازه نیست. این گروه در جریان بیش از یک‌ونیم سال گذشته، به‌طور پیوسته دختران و زنان معترض را بازداشت، سرکوب و تهدید به مرگ کرده و از آنان اعتراف اجباری گرفته است. هم‌اکنون چندین دختر و زن معترض در حالت بیماری در زندان‌های طالبان به سر می‌برند و هیچ خبری از جرم و زمان حبس آنان در دست نیست.

کردند. وزارت تحصیلات عالی طالبان روز سه‌شنبه، ۲۹ قوس، مکتوب متحدالمالی را به همه دانشگاه‌های دولتی و خصوصی ارسال کرده که در آن گفته شده بر اساس فیصله کابینه این گروه، دختران و زنان تا اطلاع ثانوی از رفتن به مراکزهای تحصیلی منع شده‌اند. یک روز پس از اعلام این تصمیم، ندامحمد ندیم، سرپرست وزارت تحصیلات عالی طالبان، گفته است که برخی از رشته‌ها برای دختران در تضاد با «عزت افغانی و اصول اسلامی» بود. او روز پنج‌شنبه، ۱ جدی، در گفت‌وگو با رادیو - تلویزیون ملی زیر حاکمیت این گروه، خاطر نشان ساخته که کارها در بخش تحصیلات عالی بر بنیاد برنامه‌های آنان عملی نشده است. از نظر شهروندان اما این اقدام طالبان نشان می‌دهد که محدودیت‌های دشوارتری بر زنان وضع خواهد شد و حتا به گفته آن‌ها حق «نفس کشیدن» را از آنان خواهند گرفت.

سرپرست وزارت تحصیلات عالی طالبان در این گفت‌وگو تلویزیونی دلایل بسته شدن دانشگاه‌ها و نهادهای آموزشی را «وجود خوابگاه‌های زنان، آمدن آنان از یک ولایت به ولایت دیگر بدون محرم، رعایت نشدن حجاب شرعی از سوی دانشجویان و ادامه صنف‌های مختلط» خوانده است.

بیشتر دختران و زنان دلایل ارایه‌شده از سوی وزیر تحصیلات عالی طالبان را تداوم «پهانه‌گیری‌های» این گروه می‌خوانند. شمار زیادی از کاربران شبکه‌های اجتماعی در واکنش به این اقدام طالبان، هشتمی را هم‌رسانی می‌کنند که محدودیت طالبان بر شهروندان را نشان می‌دهد. در این هشتم به‌گونه طنزآمیز آمده است: «اسپند بند، بلا بند، شاه نقش بند، مکتب بند، دانشگاه بند، بانک بند، سفر بند، خوشحالی بند، کار بند، سلمانی بند، انتقاد بند، آزادی بیان بند، قواله‌خط بند، نکاح‌خط بند، همه‌چیز بند، نور چه شی غواری.» طالبان هم‌زمان با ممنوعیت کامل زنان از حق تحصیل، مراکز آموزشی خصوصی را که پیش از این برای دانش‌آموزان فرصت فراگیری زبان انگلیسی و کمپیوتر را مساعد ساخته بودند، نیز بسته‌اند.

منع ورود زنان به مراکز آموزشی خصوصی

هم‌زمان با ممنوعیت کامل زنان از حق تحصیل، وزارت معارف طالبان به‌گونه رسمی دروس کورس‌های آموزشی برای دختران بالاتر از صنف ششم را نیز ممنوع اعلام کرده است. این وزارت روز پنج‌شنبه، ۱ جدی، با صدور مکتوبی به امضای مولوی حبیب‌الله آغا، سرپرست این وزارت، اعلام کرده که بر اساس تصمیم کابینه وزیران طالبان، دروس مکاتب دخترانه بالاتر از صنف ششم و همچنین کورس‌های آموزشی برای دخترانی که بالاتر از صنف ششم باشند، تا دستور بعدی ممنوع است.

اسلامی به‌گونه غیرمستقیم از واشنگتن خواسته است تا ارسال هفته‌ای ۴۰ میلیون دلار کمک به طالبان را قطع کند. آقای ربانی در توییتی نگاشته است: «آیا این بار ایالات متحده خود را تنها به انتشار یک توییت در اعتراض به تصمیم جدید طالبان علیه زنان افغانستان - که آن‌ها را از حق اولیه تحصیلشان محروم می‌کند - محدود می‌سازد؟ آیا ایالات متحده از پرداخت ۴۰ میلیون دلار به‌صورت هفته‌وار به رژیم طالبان حمایت خواهد کرد؟» رهبر حزب جمعیت، وزیر خارجه امریکا در توییت تگ گرفته و افزوده است: «تاریخ نشان داده است که تضرع هرگز کارساز نبوده است.»

این در حالی است که طالبان پس از ممنوعیت آموزش و تحصیل دختران، در کتاب‌خانه‌ها و آموزشگاه‌ها را نیز به روی دختران بالاتر از صنف ششم بسته و توزیع اسناد تحصیلی و آموزشی به زنان و دختران را منع کرده‌اند. وزارت تحصیلات عالی این گروه پس از صدور دستور منع تحصیل دختران، استدلال کرده است که برخی از رشته‌های تحصیلی برای دختران در تضاد با «عزت افغانی و اصول اسلامی» است. تعلیق آموزش دختران توسط طالبان، از سوی بیشتر نهادهای بین‌المللی حقوق بشری مصداق «جنایت علیه بشریت» و نمونه‌ای از «جرایم بین‌المللی» توصیف شده است. در همین حال، شمار زیادی از استادان دانشگاه‌ها در اعتراض به ادامه ممنوعیت تحصیلی دختران، استعفا داده و بیشتر کشورهای جهان این تصمیم طالبان را نکوهش کرده و غیرانسانی خوانده‌اند.

طالبان پس از اعمال محدودیت‌های جدی بر فعالیت‌های زنان، سند ممنوعیت و حذف کامل این قشر اجتماعی از نهادهای تحصیلی و آموزشی را منتشر

شهروندان کشور برخورد جامعه جهانی در قبال طالبان را «سیاست دوگانه» توصیف می‌کنند و از نمایندگان کشورهای جهان می‌خواهند تا موقوف‌شان را در برابر شهروندان افغانستان و چگونه‌گی حمایت از

امین کاوه

حاکمیت طالبان بر این کشور روشن بسازند. شماری از باشندگان پایتخت و ولایت‌های دیگر کشور پس از واکنش‌های گسترده جامعه جهانی به ممنوعیت کامل زنان و دختران از آموزش و تحصیل، می‌گویند که جامعه جهانی باید تعریف واضحی از طالبان داشته باشد. به گفته آنان، در حالی که همه جهان می‌دانند طالبان تغییر نکرده‌اند و سیاست‌های سخت‌گیرانه این گروه نسبت به گذشته شدیدتر شده است، اما هنوز با این گروه در تعامل‌اند و به‌گونه مستقیم برای تقویت این گروه هفته‌وار پول تزریق می‌کنند. آنان از جامعه جهانی می‌خواهند که دست از سیاست طالب‌پروری بردارد و خطر این گروه علیه امنیت جهانی را جدی بگیرد.

احمدالله سدیس، یکی از شهروندان کشور، در صحبت با روزنامه ۸صبح می‌گوید که جامعه جهانی در قبال افغانستان سیاست دوگانه دارد. به گفته او، جهان نباید به سیاست «نکوهش و تعامل» ادامه بدهد. از نظر او، جامعه جهانی در حالی که می‌داند طالبان هیچ تغییر نکرده‌اند و باور به ارزش‌های مدرن و واقعیت‌های جامعه امروزی افغانستان ندارند، هفته‌ای ۴۰ میلیون دلار برای این گروه می‌فرستد. او تأکید می‌ورزد که این پول طالبان را جسورتر و فربه‌تر ساخته است و به همین دلیل از چیزی هراس ندارند.

زهرة (نام مستعار) یکی از دختران معترض، در حالی که از شدت خشم و اندوه گلویش را بغض گرفته است، در صحبت با روزنامه ۸صبح می‌گوید: «جهان در کنار طالبان است. اگر جهان با این گروه تعامل نکند، پول روان نکند، طالب‌ها یک روز در برابر مردم تاب آورده نمی‌توانند. امریکا و هم‌پیمانانش هم می‌برند و هم می‌دوزند. همین است که طالب به آپارتاید جنسیتی‌اش ادامه می‌دهد.» به گفته این دختر معترض، تا زمانی که جهان نسبت خود را با طالبان از دید سیاسی محض تعریف کند، طالب از هیچ «جنایت و سخت‌گیری» ای اظهار ندامت نمی‌کند. این معترض می‌افزاید: «جهان به رغم این که منفعت خویش را در حمایت از طالب ببیند، اما دیر نخواهد بود که تهدید طالب فراگیرتر و جهانی‌تر شود.»

صلاح‌الدین ربانی، رهبر حزب جمعیت اسلامی، نیز در واکنش به نکوهش ایالات متحده از ممنوعیت تحصیل زنان، گفته است: «انتشار یک توییت در اعتراض به تصمیم جدید طالبان، کافی نیست.» رهبر جمعیت

یک روز پس از اعلام این تصمیم، ندامحمد ندیم، سرپرست وزارت تحصیلات عالی طالبان، گفته است که برخی از رشته‌ها برای دختران در تضاد با «عزت افغانی و اصول اسلامی» بود. او روز پنج‌شنبه، ۱ جدی، در گفت‌وگو با رادیو - تلویزیون ملی زیر حاکمیت این گروه، خاطر نشان ساخته که کارها در بخش تحصیلات عالی بر بنیاد برنامه‌های آنان عملی نشده است.

طالبان‌سیم‌وپیوندوثیق آن‌بازن‌ستیزی

بیوسفی

به‌تازه‌گی طالبان براساس فرمان ملاهبت‌الله، رهبر غایب‌شان، تحصیل دختران در دانشگاه‌ها را نیز ممنوع کردند. پیش از این و به محض قدرت‌گیری دوباره، طالبان دروازه مکاتب را به روی دختران بالاتر از صنف ششم بسته بودند. بیشتر از یک هفته پیش، روزنامه ۸صبح سندی را منتشر کرد که نشان می‌داد کمیسیون تعلیم و تربیت و تحصیلات عالی طالبان، گزارشی مفصل در باب نصاب معارف و تحصیلات در دوران جمهوریت تهیه کرده که براساس آن، قرار است تغییراتی کلی در راستای تقویت روایت و جهان‌بینی طالبان در نصاب آموزشی معارف و تحصیلات عالی افغانستان به وجود آید.

راجع به این موضوع، تذکار چند نکته مناسب به نظر می‌رسد: ۱. در یک‌ونیم سالی که از به قدرت رسیدن دوباره طالبان سپری می‌شود، همیشه عده‌ای بوده‌اند که می‌کوشیده‌اند در میان مردم امیدواری کاذب خلق و این معنا را تبلیغ کنند که ممنوعیت آموزش دختران بالاتر از صنف ششم از سوی طالبان، گذرا است و به‌زودی دانش‌آموزان مقاطع متوسطه و لیسه هم می‌توانند به صنف‌ها حاضر شوند. به نظر می‌رسد که این قبیل توجیه‌ها خواسته یا ناخواسته به منظور کم کردن فشار بر طالبان و سفیدنمایی چهره این گروه صورت گرفته و به‌کم‌رنگ شدن دانش‌ستیزی این گروه یاری رسانده است. با این حال، با اقدام تازه طالبان، مشخص شد که این امید دادن‌های کاذب ریشه در واقعیت ندارد و قرار نیست به‌زودی در عرصه تعلیم و تربیت و تحصیلات عالی تحول مثبتی روی دهد، بلکه از قرائین پیدا است که دانش‌آموزان و دانشجویان دختری که نمی‌توانند به خارج از کشور مهاجرت کنند و در بیرون از افغانستان به آموزش و تحصیل خود ادامه دهند، ناگزیرند در خانه‌ها بیوسند و بی‌سواد بربایند و با آینده‌ای غم‌بار و تاریک مواجه شوند. مسلماً بی‌سواد و درس‌خوانده بار آمدن یک نسل از دختران این سرزمین، تبعات فاجعه‌باری در پی دارد که آخرش ناپیدا است.

۲. شماری دیگر از ناظران اوضاع، همواره توش و توان خود را به این اختصاص می‌دهند که ثابت کنند در میان رهبران طالبان در خصوص آموزش و تحصیل دختران، اختلاف نظر و کش‌مکش جدی وجود دارد. زلمی خلیل‌زاد هم اخیراً این حرف را زده و از آن شمار از رهبران طالبان که با ممنوعیت آموزش و تحصیل دختران موافق نیستند، خواسته که صدا بلند کنند و مخالفت‌شان را علنی سازند. این عده افراد با طرح این نکته می‌خواهند طالبان را به «طالبان میانه‌رو» و «طالبان تندرو» تقسیم کنند. سال‌ها است که شماری

ابر و باد و مه و خورشید و فلک دست به دست هم دادند و جریان ضد مدرنیسم و قبیله‌ای را مسلط بر سرنوشته مردم افغانستان ساختند. برای اوضاع جاری، اولین گام این است که شرایط را به‌درستی بشناسیم و با آدرس دادن‌های غلط، اذهان عامه را اغفال نکنیم. این‌که مشاهده می‌کنیم طالبان برای توجیه کارهای زشت و ستم‌گرانه خود، به آیات و روایات استناد می‌کنند، این واقعیت را تغییر نمی‌دهد که آن‌ها برداشت‌های قبیله‌ای و ضد شهری خود را به نام دین قالب می‌زنند. نکته قابل توجه این است که آن‌ها حتا در این کار هم ناشیانه عمل می‌کنند و از آن اندازه سواد و توان علمی برخوردار نیستند تا با موفقیت برای اعمال جهل‌پورانه و علم‌ستیزانه خود، توجیهات دینی بتراشند. وزیر تحصیلات عالی طالبان، در صفحه توئیتر خود برای توجیه‌تراشی به مخالفت خود با آموزش دختران، به روایتی ساخته‌گی استناد کرده است. معنای این اتفاق این است که آن‌ها حتا با مهارت‌های ابتدایی برخورد با متون دینی آشنایی ندارند و فکر می‌کنند هر روایتی که در متن یا حاشیه کتابی قدیمی پیدا شد، می‌تواند مبنای شرعی برای کارهای آنان ایجاد کند. این کار وزیر تحصیلات عالی طالبان، آدم را به یاد ماجرای می‌اندازد که در زمان جنگ مردم افغانستان علیه اشغال شوروی روی داده است. در زمان جهاد، از ملایی نام‌دار در یکی از روستاهای افغانستان پرسیده بودند: آیا فلان روایت، صحیح است و می‌توان آن را مبنای کار قرار داد؟ ملا در پاسخ گفته بود: «اگر این روایت در کتاب چاپی یافت شده، معتبر و صحیح است.» البته این احتمال هم وجود دارد که مقام‌های طالبان می‌دانند مستندات دینی‌شان در جهت توجیه‌گری مخالفت با آموزش و تحصیل دختران، سست و بی‌پایه است و مبنای استواری ندارد و نمی‌توان بر آن حکمی شرعی را بنا نهاد، اما به حدی از درماده‌گی رسیده‌اند که شبیه کسی که در حال غرق شدن است، به هر خس و خاشاکی چنگ می‌زند.

یک‌ونیم سال از عمر رژیم طالبان سپری شده، این گروه را به رسمیت نشناخته‌اند و حتا با وضع برخی از تحریم‌ها هنوز هم به فشار بر طالبان ادامه می‌دهند، هرچند با ارسال کمک‌های نقدی هفته‌وار عملاً جلو فروپاشی اقتصاد رژیم طالبان را می‌گیرند. بربنیاد این تحلیل، طالبان از موضوع آموزش و تحصیل زنان افغانستان به‌عنوان اهرم فشار استفاده می‌کنند تا از جامعه جهانی باج‌گیری کنند و کشورهای غربی را وادار به تعامل سازنده و رسمی با این گروه سازند. این تحلیل در این چند روز به حدی تکرار شده که گویا حقیقتی مسلم است و چون‌وچرا دربارہ آن، بی‌جا است. ولی به نظر من، این تحلیل در ادامه همان تحلیل‌های سابق قرار دارد و می‌خواهد به نوعی از زشتی کار طالبان در ممنوع کردن آموزش و تحصیل زنان، بکاهد. نکته اصلی این است که اگر قرار بر این باشد که جامعه جهانی طالبان را به رسمیت بشناسد، اقدامات زن‌ستیزانه طالبان نه‌تنها هیچ کمکی در این زمینه نمی‌کند، بلکه کشورهای جهان را در به رسمیت نشناختن طالبان، بیشتر از پیش مصمم می‌کند. به رسمیت شناختن رژیم می‌که با شهروندانش ستم‌گرانه رفتار می‌کند و زنان و دختران را به‌کلی از صحنه جامعه حذف کرده، از سوی هر کشوری که صورت گیرد، انتقادها را متوجه آن کشور خواهد ساخت و آن کشور را از لحاظ اخلاقی زیر فشار قرار خواهد داد.

۴. بهتر است از روبه‌رو شدن با واقعیت تلخ نترسیم و فاجعه

از فعالان سیاسی و صاحب‌نظرانی که به نوعی با طالبان احساس نزدیکی می‌کنند و در صدد کم کردن زشتی چهره طالبان هستند، از این تقسیم‌بندی استفاده می‌کنند. آن‌ها با تأکید بر این نکته، توانسته‌اند شماری از مردم را فریب دهند و نسبت به تغییر رفتار طالبان امیدوار کنند. اما کسی که با ساختار سازمان طالبان آشنایی داشته باشد، می‌داند که تصمیم‌گیری در رهبری طالبان به دست چند نفر در قندهار است و اگر کسی هم در میان مقام‌های بالایی طالبان مخالفی با امیرالمومنین داشته باشد، مخالفتش راه به جایی نمی‌برد و چیزی را دگرگون نمی‌کند. در چنین حالتی، سخن زدن از طالبان میانه‌رو و تندرو حرف مفت است و حاصلی ندارد. این را باید همیشه به یاد داشت که تصمیم‌گیری در گروه طالبان، به‌شدت متمرکز و قندهارمحور است.

۳. حالا که طالبان شمشیر را از رو بسته‌اند و بدون محافظه‌کاری و مصلحت‌اندیشی عملاً مخالفت مطلق خود را با آموزش و تحصیل دختران اعلام کرده‌اند، بازهم بعضی از افراد در تحلیل‌های خود تلاش می‌کنند این تصمیم طالبان را رنگ‌ولعاب سیاسی بدهند و آن را کوششی از سوی این گروه در جهت به رسمیت‌شناسی تلقی کنند. این شمار از تحلیل‌گران معتقدند که طالبان نظر به توافقی‌های پشت پرده‌ای که با امریکا صورت داده‌اند، توقع داشتند که با در دست گرفتن دوباره قدرت، به‌آسانی از سوی کشورها به رسمیت شناخته شوند، اما امریکا و متحدانش تا هنوز که

ستم طالب و سکوت مردم؛ چی باید کرد؟

ستم طالب نهایت ندارد؛ آن‌ها با علم، حکمت و دانشگاه سر دشمنی و عناد داشته و دل‌شان در گرو کندک‌های انتحاری، عملیات استشهادی و خشم و خون است. توسعه و پیشرفت را دوست ندارند و جهالت را بر روشنایی ترجیح می‌دهند. این استراتژی طالب برای مدیریت جامعه است؛ جامعه‌ای که در آن تنها صدای ملاحی سیاسی، تروریست‌های جهانی و جنایت‌پیشه‌های شنیده می‌شود؛ اما یک چیز در این میان ناامیدی را افزایش می‌دهد.

آسو

خنجر ستم‌پیشه‌گی و قساوت عریان طالبان هر روز قسمتی از گلولی افغانستان دردمند و درمانده را می‌برد و اندک چراغ‌های روشن در پستوهای تاریک حاکمیت ظلمت و خشم و زن‌ستیزی در حال خاموشی است. ساده و پیش پا افتاده نیست، حرفی نیست که بشود در برابرش سکوت کرد و حرفی به زبان نیاورد. این لحظه‌های حساس تاریخ است که ثانیه‌هایش به کندی پیش می‌رود و انگار زمانش به وقت کابل، به صنف‌های درسی دختران دربند و در کوچه‌های مرگ‌آلود افغانستان توقف کرده است؛ توقف کرده تا برجسته کند که روز و روزگاری در سکوت همه جهان طالب، این تروریست‌ترین و جنایت‌پیشه‌ترین موجود روی زمین، دروازه‌های علم و حکمت را به روی زنان بستند و آب از آب تکان نخورد، جهان سکوت کرد، مسلمانان جهان واکنش معناداری نشان ندادند، مردان و پدران سکوت کردند و بلاخره همه سکوت کردند.

ستم طالب نهایت ندارد؛ آن‌ها با علم، حکمت و دانشگاه سر دشمنی و عناد داشته و دل‌شان در گرو کندک‌های انتحاری، عملیات استشهادی و خشم و خون است. توسعه و پیشرفت را دوست ندارند و جهالت را بر روشنایی ترجیح می‌دهند. این استراتژی طالب برای مدیریت جامعه است؛ جامعه‌ای که در آن تنها صدای ملاحی سیاسی، تروریست‌های جهانی و جنایت‌پیشه‌های شنیده می‌شود؛ اما یک چیز در این میان ناامیدی را افزایش می‌دهد و سرخورده‌گی را فورانی می‌کند و آن سکوت ما به عنوان انسان

است، برجسته است و می‌تواند ما را به تفکر وادارد که ما منتظر چی هستیم؟ روحانی و فعال مدنی و پدرها و برادرها منتظر چی هستند؟ هرچند اعتراضات و خشم و همبسته‌گی اندک در شبکه‌های اجتماعی و شماری از ولایت‌ها وجود دارد، اما هنوز این اعتراضات توده‌محور نیست و اکثر مردم در سکوت مطلق به سر می‌برند. همان‌طور که در برابر ممنوعیت سفر زنان سکوت کردند، در برابر بسته شدن مکاتب دخترانه خاموشی گزیدند و چشم خود را بر روی ستم و ظلم طالب بستند، آیا از نفوس ۴۰ میلیونی، ۱۰۰ هزار تن نیست که در برابر طالب ایستاد شده و به جنایت آن‌ها نه بگویند؟ آیا پدران، فرزندان و برادران افغانستان توانایی این را ندارند که در کنار زنان و دختران ایستاد شوند و اعتراض کنند؟ پاسخ به این پرسش‌ها تا حال یک «نه» جانانه است. حقیقت این است که ما واکنش جدی در برابر طالب و ظلم هر روزه آن‌ها نداشته‌ایم.

در حالی که طالبان استراتژی‌های ظالمانه خود را موبه‌مو تطبیق کرده و برنامه‌ها و اهداف زیرساختی برای خود تعیین کرده‌اند، اما در مقابل اکثریت جامعه در برابر آن‌ها سکوت اختیار کرده‌اند و اقلیتی از مردم نیز واکنش‌های احساساتی، بدون برنامه‌ریزی و ناموثر داشته و همه کارهای ما به چند نوشته فیسبوکی و تویت و اعتراض رسانه‌ای خلاصه شده است. البته در خوش‌بینانه‌ترین حالتش، واکنش‌های رسانه‌ای موثریت دارد، اما به پیمان‌ه وسیع برای طالبان تأثیر

چندانی ندارد و صد البته شاید رسانه‌ای شدن و واکنش‌برانگیزی این موضوعات سبب جسارت بیشتر طالبان شده و به سر زبان‌ها افتادن را مایه فخر و تأثیرگذاری ببینارند. تروریست‌ها همواره چنین بوده است که سروصدا و غوغا برپا کنند. برای همین یوال نوح هراری، تاریخ‌پژوه و نویسنده اسرائیلی، باور دارد که تروریست‌ها شبیه پشه در گوش فیل عمل می‌کنند. طالبان نیز هر از گاهی غوغا بر پا کرده و ایدولوژی خود را بیشتر تقویت می‌کنند.

ظلم فزاینده طالب و سکوت مردم این پرسش را پیش می‌کشد که چی کنیم؟ چی می‌شود کرد؟ پاسخ این پرسش داخلی است و باید جامعه، فرهنگ، دین و سرزمین، مورد بازکاوی، پژوهش و آگاهی‌دهی قرار گیرد. اگر امروز در برابر طالب اعتراض کرده و آن‌ها را به تمیکن واداریم، فردا بازهم صدها طالب دیگر از جامعه بحران‌زا و مستعد زایش خشونت افغانستان تولید می‌شود. پاسخ این پرسش بازهم به مردم برمی‌گردد و می‌بایست که مردم را به این تفکر واداریم که فهمیدن از نفهمیدن بهتر است و زن باسواد و جسور از زن بی‌سواد مفیدتر است. در الگوهای ذهنی توده‌های مردم باید تغییرات ایجاد شده و ضد فرهنگ ناپسند طالب مبارزه معنادار صورت بگیرد. این مبارزه طولانی، هزینه‌بر و مستلزم پشت‌کار بسیار است؛ اما ممکن است و می‌شود و بلاخره باید در برابر طالبان پیروز شویم؛ یا امروز، یا فردا یا یک روز دیگر؛ افغانستان هیچ راه‌حل دیگر جز پیروزی در برابر طالب ندارد.

شهروندان از سیاست‌های...

تحصیل جایز برای دختران رهبران طالب و ناجایز برای زنان افغانستان

طالبان در حالی زنان را از زنده‌گی جمعی و حقوق آموزشی محروم کرده‌اند که دختران شماری از رهبران این گروه در بیرون از افغانستان تحصیل می‌کنند. پیش از این بارها این عمل طالبان مورد انتقاد شدید شهروندان کشور قرار گرفته است. آنان از رهبران این طالبان جایز و ابتدایی‌ترین حقوق برای زنان در داخل کشور ممنوع است. این شهروندان در اعتراض به دستور تازه طالبان می‌گویند که دختران رهبران طالبان در کشورهایی تحصیل می‌کنند که دانشگاه‌های آنها براساس معیارهای غربی پیش می‌روند و هیچ‌یک از معیارهای اسلامی مورد نظر طالبان در آن‌جا رعایت نمی‌شود. در ادامه این اعتراض‌ها، راهول شیوشانکار، روزنامه‌نگار مشهور هندی، به‌تازگی دریافته است که رهبران طالبان دختران خود را برای تحصیل به خارج از افغانستان می‌فرستند.

نمایندگان تفکر بدوی

شماری از معترضان زن و نویسندگان کشور در مورد ممنوعیت تحصیلی دختران از سوی طالبان، دیدگاه‌های مختلف ارایه می‌کنند. برخی از آن‌ها به این باورند که ذهنیت جامعه افغانستان تحت «سیطره ذهنیت بدوی و سنتی» است. از نظر آنان، مخالفت با حضور زنان در عرصه‌های مختلف، ریشه در باورهای سنتی شماری از مردم دارد و برای همین اعتراض سراسری و قیام عمومی علیه طالبان شکل نمی‌گیرد. این زنان و مردان معترض می‌گویند که در دو دهه گذشته «سنت زن‌ستیزی» در نتیجه تلاش‌های زنان با خلق اندیشه و حضور آن‌ها در عرصه‌های مختلف کم‌رنگ شده بود، اما با سلطه طالبان مجدداً تقویت شده و مانع خلق اعتراض و «شورش علیه طالبان» گردیده است. اما بیشتر شهروندان به این باورند که طالبان یک گروه افراطی و نماینده یک تفکر «بدوی»‌اند و آنان به دلیل قتل و سرکوب‌های پیهم این گروه مجبور به سکوت شده‌اند. به باور آنان، شهروندان منتظر فرصت‌اند و با گشودن کوچک‌ترین روزنه امید، در مقابل طالبان ایستاد خواهند شد.

انحراف و مصروف‌سازی ذهنیت جامعه و تعمیم سیاست‌های طالبانی

در همین حال شماری از کارشناسان و شهروندان افغانستان، به این باورند که طالبان با هدف قرار دادن حقوق انسانی و اساسی شهروندان، به دنبال انحراف افکار عمومی و مصروف‌سازی ذهنیت جامعه‌اند. به باور این شهروندان، طالبان در بیش از یک‌ونیم سال گذشته به‌طور مستمر این سیاست را اعمال کرده و از خلق تفکر و ایجاد پرسش در مورد حکومت‌داری و انجام فعالیت‌های ضد امنیت جهانی از سوی این گروه، جلوگیری کرده‌اند. به گفته آن‌ها، طالبان با این روش از جامعه جهانی باج گرفته‌اند. از نظر آنان، طالبان با مصروف‌سازی ذهنیت عامه و انحراف افکار عمومی، سرگرم فریب‌سازی گروه‌های تروریستی و منع پرسش از ساختارها و نهادهایی‌اند که در دانش مدرن و حکومت‌داری نوین هیچ تعریف مشخص و جایگاه قابل قبول ندارند.

واکنش احزاب و چهره‌های سیاسی و فرهنگی

در همین حال شماری از احزاب و چهره‌های سیاسی، فرهنگی و هنری با نوشتن دیدگاه‌های‌شان در شبکه‌های اجتماعی و صدور بیانیه‌ها، این اقدام طالبان را نکوهش کرده و ضد زن خوانده‌اند. احمد

مسعود رهبر جبهه مقاومت ملی، حامد کرزی رییس جمهور پیشین، صلاح‌الدین ربانی رهبر جمعیت اسلامی، عبدالرب رسول سیاف چهره جهادی، دکتر رنگین دادفر سپنتا مشاور امنیت ملی حکومت پیشین و شماری دیگر از مقام‌های دولت پیشین این اقدام طالبان را نکوهش کرده‌اند. محمدمامین احمدی، پژوهشگر امور دینی و عضو پیشین هیأت گفت‌وگوکننده صلح دولت جمهوری، ممنوعیت تحصیلی دختران را «آپارتاید شدیدتر از آپارتاید آفریقای جنوبی» توصیف کرده است. او در رشته‌توییتی از جامعه جهانی خواسته است که این «آپارتاید» را به رسمیت بشناسد و تلاش جهانی در این زمینه را روی دست بگیرد.

واکنش برخی از نویسندگان جهان

در کنار ده‌ها نویسنده، هنرمند، آوازخوان و فرهنگی کشور، برخی از نویسندگان مشهور جهان که آثار آن‌ها در افغانستان خواننده و طرفدار دارد، نیز از این اقدام طالبان ابراز نگرانی کرده و آن را سلب حق انسانی زنان در افغانستان شمرده‌اند.

خالد حسینی، نویسنده معروف آمریکایی افغانستانی‌تبار، تعلیق تحصیلی دختران را «فاجعه» خوانده است. او در توییتی نوشته است: «سلب حقوق زنان افغان، صدمات نسلی به جامعه افغانستان وارد می‌کند.»

الیف شافاک، نویسنده ترکی، نیز به تعلیق تحصیلی دختران توسط طالبان، واکنش نشان داده و آن را «وحشتناک و زن‌ستیزانه» خوانده است. او در انستاگرام خود نوشته است: «این یک لحظه غم‌انگیز و دلخراش برای حقوق زنان است.»

واکنش‌های جهانی

پس از دستور ممنوعیت تحصیلی دختران از سوی طالبان، جامعه جهانی این تصمیم طالبان را نگران‌کننده خوانده است. اکثر کشورهای غربی و شماری از کشورهای منطقه و همسایه افغانستان، گفته‌اند که از مبارزه زنان افغانستان برای اعاده حقوق‌شان حمایت خواهند کرد. تاکنون اکثریت کشورهای جهان در برابر دستور منع تحصیلی دختران واکنش نشان داده و خواستار رعایت حقوق زنان از سوی طالبان شده‌اند.

واکنش گروه جی ۷

وزیران خارجه هفت کشور قدرت‌مند صنعتی جهان (آلمان، فرانسه، ایتالیا، جاپان، بریتانیا و ایالات متحده آمریکا) روز پنج‌شنبه، ۱ جدی، در بیانیه‌ای گفته‌اند که برخورد طالبان با زنان و دختران در افغانستان در سطح «جنایت علیه بشریت» است. وزیر خارجه آلمان که کشورش ریاست دوره‌ای این گروه را برعهده دارد، گفته است که بستن دانشگاه‌ها به روی زنان، افغانستان را به «سوی عصر حجر می‌برد».

وزیران خارجه ۱۲ کشور قدرت‌مند جهان

وزیران خارجه ۱۲ کشور قدرت‌مند جهان، ممنوعیت ادامه تحصیلی دختران را حذف از زنده‌گی عمومی خوانده‌اند. وزیران خارجه کانادا، استرالیا، فرانسه، آلمان، ناروی، هلند، اسپانیا، سوئیس بریتانیا، آمریکا، ایتالیا و جاپان هشدار داده‌اند که بستن درب دانشگاه‌ها به روی دختران، این گروه را منزوی‌تر خواهد ساخت. آنان با صدور بیانیه‌ای، افزوده‌اند که طالبان با صدور فرمان‌های پیهم برای وضع ممنوعیت علیه زنان، بی‌توجهی خود در مقابل حقوق مردم افغانستان را آشکارتر می‌سازند.

اتحادیه اروپا

اتحادیه اروپا تصمیم طالبان را به‌شدت محکوم کرده است. جوزپ بورل، مسوول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، گفته است که این اقدام طالبان یک حرکت بی‌سابقه در جهان است که حقوق و آرزوهای افغان‌ها را نقض و افغانستان را از کمک‌های زنان به جامعه محروم می‌کند.

امریکا

آنتونی بلینکن، وزیر خارجه امریکا، روز پنج‌شنبه، ۱ جدی، در واکنش به منع تحصیلی دختران از سوی طالبان، به‌گونه هشدارآمیز گفته است. اگر طالبان در مورد ممنوعیت تحصیلی زنان تجدید نظر نکنند، برای این گروه «هزینه» خواهد داشت. وزیر خارجه ایالات متحده افزوده است که در هماهنگی با کشورهای دیگر، درباره این مساله تصمیم خواهند گرفت.

کانادا

وزارت خارجه کانادا نیز این تصمیم طالبان را نکوهش کرده است. این کشور بستن درهای دانشگاه‌ها به روی دختران را ظالمانه خوانده و گفته است که طالبان با این اقدام، چشم‌انداز زنده‌گی بهتر را از زنان سلب می‌کند.

بریتانیا

نخست‌وزیر بریتانیا محرومیت دختران از تحصیل را «گام بزرگی به عقب» توصیف کرده است. ریشی سوناک، نخست‌وزیر بریتانیا، گفته است که به‌عنوان یک پدر، نمی‌تواند دنیایی را تصور کند که در آن زنان از تحصیل محروم باشند. او در توییتی نگاشته است که جامعه جهانی همه چیز را می‌بیند و طالبان براساس اقدام‌های‌شان قضاوت می‌شوند. با این حال اکثریت کشورهای اروپایی، دستور ممنوعیت تحصیلی دختران از سوی طالبان را نکوهش کرده و آن را نقض صریح حقوق بشر و تعهدشکنی طالبان در قبال جهان خوانده‌اند.

هند

هند از قدرت‌های منطقه‌ای است که پس از سقوط افغانستان به دست طالبان، با این گروه روابط محتاطانه برقرار کرده است. این کشور نیز از ممنوعیت تحصیلی دختران ابراز نگرانی کرده است. آریندام باگچی، سخنگوی وزارت خارجه هند، خواستار ایجاد یک دولت فراگیر در افغانستان شده است تا بتواند حقوق برابر زنان و دختران را در تمام بخش‌های جامعه افغانستان تضمین کند.

کشورها و سازمان‌های اسلامی

شماری از کشورها و سازمان‌های اسلامی، در واکنش به دستور ممنوعیت تحصیلی دختران در افغانستان از سوی طالبان، تصمیم این گروه را خلاف «آموزه‌های اسلامی» خوانده‌اند. این کشورها که شماری از آن‌ها از حامیان سنتی و کنونی طالبان نیز به شمار می‌روند، اقدام این گروه را «حیرت‌آور» توصیف کرده‌اند.

ترکیه

ترکیه منع تحصیلی دختران توسط طالبان را «غیرانسانی و غیراسلامی» عنوان کرده است. مولود چاووش‌اوغلو، وزیر خارجه ترکیه، ضمن نکوهش ممنوعیت تحصیلی دختران توسط طالبان، گفته است که تصمیم این گروه «نه اسلامی است و نه انسانی، و هیچ توجیه منطقی هم ندارد.»

امارات متحده عربی

امارات متحده عربی که به نقل از کارشناسان مسایل سیاسی یکی از حامیان بین‌المللی طالبان به حساب می‌رود، نیز منع تحصیلی دختران را خلاف آموزه‌های اسلامی خوانده و آن را محکوم کرده است. لانا نصیبه، نماینده خاص امارات در سازمان ملل، گفته است که تصمیم طالبان تلاش‌های جامعه جهانی برای تعامل با این گروه به خاطر مردم افغانستان را به خطر می‌اندازد.

ایران

ایران، از هم‌پیمانان منطقه‌ای طالبان، نیز این اقدام «دوست خویش» را نکوهش کرده است. ناصر کنعانی، سخنگوی وزارت خارجه این کشور، گفته است که تهران انتظار دارد طالبان «سریعاً با رفع موانع» زمینه ادامه تحصیل را برای دختران مساعد سازند.

عربستان سعودی

این کشور که از حامیان سنتی طالبان شمرده می‌شود، نیز از طالبان خواسته است تا تصمیم ممنوعیت تحصیلات عالی دختران را «فوراً لغو» کنند. وزارت خارجه عربستان روز چهارشنبه، ۳۰ قوس، گفته است که این تصمیم طالبان کشورهای اسلامی را «حیرت‌زده» کرده است.

شورای حکمای مسلمان

شورای حکمای مسلمان نیز ممنوعیت ادامه تحصیلی دختران در افغانستان را محروم‌سازی زنان از «حقوق شرعی» خوانده است. آن شورا که ریاستش را احمد الطیب، شیخ بزرگ الازهر برعهده دارد، با ممنوعیت تحصیلی دختران افغانستان از سوی طالبان مخالفت کرده است. شورای حکمای مسلمان گفته است که طالبان با اعمال این سیاست «زنان را از حق اساسی و شرعی آموزش محروم» می‌سازند.

سازمان ملل متحد

سازمان ملل متحد تصمیم طالبان در مورد منع تحصیلی دختران را ویرانگر خوانده است. آنتونیو گوترش، دبیر کل سازمان ملل، روز چهارشنبه هفته گذشته گفته است که تصمیم طالبان در مورد تحصیل زنان و دختران «عمیقاً شوکه‌کننده» است. او تأکید کرده است: «محرومیت از آموزش، ناقض حقوق برابر دختران و پسران است.» گوترش تأثیرات این اقدام را برای آینده افغانستان «ویرانگر» توصیف کرده است.

نهادهای حقوق بشری

سازمان‌های بین‌المللی حقوق بشری منع تحصیلی دختران و زنان در افغانستان را نکوهش کرده و آن را نقض صریح حقوق بشر و از مصداق‌های «جنایت علیه بشریت» خوانده‌اند. این نهادها از طالبان خواسته‌اند که به حقوق زنان افغانستان احترام بگذارند و فوراً این تصمیم خود را لغو کنند.

دیدهبان حقوق بشر

دیدهبان حقوق بشر منع تحصیلی دختران از سوی طالبان را «زن‌ستیزانه» توصیف کرده و گفته است که دیده می‌شود این گروه علاقه‌ای به تغییر ندارد. این نهاد از طالبان خواسته است که فوراً تصمیم ممنوعیت تحصیلی دختران را لغو کنند.

شورای اروپا

شورای اروپا نیز نقض حق آموزش زنان و دختران را «جنایت علیه انسانیت» خوانده است. در اعلامیه نماینده عالی این شورا آمده است که همه مردم افغانستان باید بدون هیچ نوع تبعیض به حق آموزش دسترسی داشته باشند. شورای اروپا گفته است که طالبان سیاست نقض سیستماتیک و گسترده را در پیش گرفته‌اند.

با این حال، گروهی از گزارشگران ویژه حقوق بشر سازمان ملل روز چهارشنبه، ۳۰ قوس، با صدور اعلامیه‌ای، محرومیت زنان از تحصیل را «آزارواذیت جنسیتی» خوانده‌اند. این گزارشگران ویژه حقوق بشر دستور ممنوعیت تحصیلی را یکی از مصداق‌های جنایت علیه بشریت توصیف کرده‌اند. علاوه بر این نهادها، بیشتر سازمان‌های فعال در عرصه حقوق بشر و فعالان حقوق بشر در جهان نیز این اقدام طالبان را مصداق «جنایت علیه بشریت» خوانده و خواستار تلاش جهانی برای رفع این تصمیم ضد حقوق بشری شده‌اند.

طالبان در حالی دستور محرومیت کامل تحصیل زنان را همه‌گانی کرده‌اند که با تسلط این گروه بر کشور، زنان به‌تدریج از همه عرصه‌های زنده‌گی جمعی حذف شده‌اند. طالبان در نزدیک به یک‌سال‌ونیم گذشته، حقوق اساسی زنان و دختران را سلب کرده‌اند. در این مدت با وجود اعتراض‌های پیهم جامعه جهانی، هیچ نرمشی از سوی طالبان در قبال سیاست‌های زن‌ستیزانه این گروه به میان نیامده است.

پیش از این ملاهبت‌الله آخوندزاده، رهبر غایب طالبان، اعلام کرده است که در اجرای تطبیق «شریعت اسلامی» هیچ مصلحتی را در نظر نخواهد گرفت و «نظام سچه اسلامی» را در افغانستان پیاده خواهد کرد. او پس از آن اجرای دستور «حدود و قصاص» را صادر کرد که همه‌روزه ده‌ها شهروند در دادگاه‌های صحرائی این گروه محاکمه می‌شوند.

روزنامه اصبح به‌تازگی به سند تغییر نصاب آموزشی از سوی طالبان دست یافته است که نشان می‌دهد این گروه هیچ‌یک از ارزش‌های نوین نپذیرفته و حتا تصمیم به حذف نام دانشمندان و مخترعان غربی از کتاب‌های مکتب‌ها گرفته و گفته است که به جای آنان «جنگ و جهاد» باید توسط کتاب‌ها ترویج شود.

باشنده گان لوگر:

کمک‌های بشر دوستانه به افراد طالبان و سرمایه‌داران توزیع می‌شود

۸ صبح، لوگر

شماری از باشنده گان بی‌بضاعت در لوگر در کنار افزایش بیکاری، فقر و تنگ‌دستی، از توزیع غیرعادلانه کمک‌های بشردوستانه در این ولایت شکایت دارند. آنان طالبان را به دست‌برد در این کمک‌ها متهم می‌کنند و خواهان توزیع عادلانه کمک‌های غذایی و غیرغذایی به افراد مستحق‌اند. آنان می‌گویند که کمک‌های بشردوستانه در این ولایت به نیازمندان نمی‌رسد، بلکه تنها افراد وابسته به طالبان و سرمایه‌داران می‌توانند از این کمک‌ها مستفید می‌شوند. بیشتر افراد بی‌بضاعتی که برای دریافت کمک به درب اداره‌های مدرسان و مقام‌های محلی طالبان در لوگر مراجعه کرده‌اند، خاطر نشان می‌سازند که موفق به دریافت حتی یک کیلوگرام آرد نشده‌اند. مسوولان محلی طالبان در لوگر اما همواره از توزیع عادلانه و شفاف کمک‌ها به افراد مستحق و نیازمند سخن می‌گویند.

بیشتر باشنده گان بی‌بضاعت لوگر با انتقاد سخت از طالبان می‌گویند که از یک سو سرمای سخت زمستان و از سوی دیگر نبود کار و بالا رفتن بهای مواد سوختی و مواد غذایی زنده‌گی آنان را با دشواری مواجه ساخته است. به گفته آنان، طالبان کمک‌های بشردوستانه را به جای توزیع به نیازمندان، زیر عنوان «قربانیان جنگ» به اعضا و افراد وابسته به خود توزیع می‌کنند.

گل‌مین (نام مستعار) باشنده ولسوالی خوشی ولایت لوگر، در نتیجه سرازیر شدن سیلاب‌های مدهش در تابستان امسال همه داروندارش را از دست داده و به مرکز ولایت لوگر بی‌جا شده است. گل‌مین حالا در شهر لوگر در یک خانه کرایه با نه عضو خانواده‌اش در حالت رقت‌باری به سر می‌برد. این خانم بی‌بضاعت توضیح می‌دهد که در سال‌های پسین در کنار خانه، یک زنده‌گی آرام و راحت نیز داشته است، اما این روزها ناتوانی و وضعیت نابه‌سامان زنده‌گی پایش را به درب موسسه‌های مدرسان، اداره‌های دولتی و نهادهای خیریه داخلی کشانده است.

این خانم میان‌سال به روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «به خدا باور کنید دو روز می‌شود که حتی نان خشک برای خوردن در خانه نداریم و برای به دست آوردن یک کیلو آرد به خانه‌های مردم می‌روم تا از طریق کار آن را به دست بیاورم.» او همانند زنان دیگر با این همه نابه‌سامانی زنده‌گی سعی می‌کند از طریق کار و زحمت در خانه‌های مردم، نفقه خانواده‌اش را تأمین کند. گل‌مین می‌افزاید: «من دو ماه می‌شود چندین ورقه درخواستی به مقام ولایت، ریاست مبارزه

با حوادث، ریاست‌های مهاجرین و هلال احمر تسلیم داده‌ام، ولی برایم می‌گویند که باز برایت زنگ می‌زنیم. تا حال هیچ احوال نداده‌اند و نه کدام کمکی برای ما رسیده. تمام کمک‌ها به اشخاص پول‌دار، موتردار و واسطه‌دار داده می‌شود.»

سمیه (نام مستعار) باشنده مرکز ولایت لوگر است. او در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید که کمک‌ها به افراد مستحق توزیع نمی‌شود، بلکه به سخن او، تنها افراد وابسته به مسوولان محلی طالبان از این کمک‌ها مستفید می‌شوند.

سمیه می‌افزاید: «من از مزارشریف به این ولایت آمده‌ام. وضعیت اقتصادی خوبی ندارم. در خانواده هم کدام سرپرست نداریم که به خارج برای کار و غریبی برود. یک پسر نوجوان دارم که روی کراچی سبزی می‌فروشد. کار نیست. من که از آمدن امارت اسلامی خرسند بودم، ولی حالا خوش نیستم؛ چون عدالت ندارند و کمک‌ها را به افراد خود توزیع می‌کنند، نه به افراد مستحق و ناتوان.»

بیشتر باشنده گان بی‌بضاعت لوگر با انتقاد سخت از طالبان می‌گویند که از یک سو سرمای سخت زمستان و از سوی دیگر نبود کار و بالا رفتن بهای مواد سوختی و مواد غذایی زنده‌گی آنان را با دشواری مواجه ساخته است. به گفته آنان، طالبان کمک‌های بشردوستانه را به جای توزیع به نیازمندان، زیر عنوان «قربانیان جنگ» به اعضا و افراد وابسته به خود توزیع می‌کنند. عبدالله خان، باشنده مرکز لوگر، مرد میان‌سالی است که برای خرید چوب به بازار این ولایت آمده است. او در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید که یک خروار چوب بلوط به ۹ هزار و ۲۰۰ افغانی رسیده و یک تن زغال سنگ از ۷ هزار به ۱۷ هزار و ۵۰۰ افغانی رسیده است. او توزیع می‌دهد که بیکاری و گرانی به اوج خود رسیده است و مردم توان خرید یک کیلو چای و بوره را ندارند؛ چوب و زغال سنگ هنوز به جایش باشد.

عبدالله خان تأکید می‌ورزد که اگر طالبان و نهادهای مدرسان به باشنده گان بی‌بضاعت این ولایت توجه جدی نکنند، بحران گرسنه‌گی در این ولایت فاجعه انسانی به بار خواهد آورد.

با این حال، مسوولان محلی طالبان در لوگر همواره از رعایت عدالت، برابری و توزیع شفاف کمک‌ها برای افراد مستحق سخن می‌گویند. آنان به باشنده گان لوگر اطمینان می‌دهند که کمک‌ها به افراد بی‌بضاعت و فقیر به شکل عادلانه و مخلصانه توزیع شده و حق به حق‌دار خواهد رسید.

این در حالی است که برنامه جهانی غذای سازمان ملل متحد (WFP) در ماه‌های گذشته از رکود اقتصاد در افغانستان هشدار داده و افزوده است که بیش از نصف جمعیت این کشور با گرسنه‌گی شدید مواجه‌اند.

گفتنی است که بیش از یک‌ونیم سال از حاکمیت طالبان بر افغانستان می‌گذرد. در این مدت نهادهای زیاد مدرسان برای کمک به شهروندان کشور آستین بالا زده‌اند، اما از آغاز تاکنون در ولایت‌های مختلف کشور از نبود شفافیت و رعایت نشدن عدالت هنگام توزیع این کمک‌ها شکایت شده است.

رشد تروریسم یا تجارت جنگ؟

پس از ۱۱ سپتامبر، جنگ امریکا در افغانستان میلیاردها دالر برای پاکستان به ارمان آورد و میلیون‌ها تن در افغانستان قربانی شدند.

نویسنده: احتشام افغان

منبع: The Friday Times

پس از ۱۱ سپتامبر، پشتون‌ها در دو سوی مرز افغانستان-پاکستان با شرایط مشابهی روبه‌رو شده‌اند. براساس یک برآورد، حدود ۱۵ هزار تن از افراد سرشناس تنها در وزیرستان (شمالی و جنوبی) هدف قرار گرفته و کشته شده‌اند. جامعه محلی به این باور است که این افراد توسط سازمان‌های پاکستانی از طریق گروه‌های نیابتی‌شان (تحریک طالبان پاکستان یا طالبان خوب) کشته شده‌اند؛ زیرا آن‌ها سعی داشتند مانع یک جنگ سودآور تحت حمایت سازمان‌های دولتی شوند.

با در نظر گرفتن بی‌علاقه‌گی ایالات متحده به افغانستان، پاکستان اولین عملیات بزرگ خود را تحت عنوان «راه نجات» در وزیرستان، منطقه اُزیر کنترل خانواده محسود در وزیرستان جنوبی، جایی که بیشتر اعضای رهبری و جنگ‌جویان تحریک طالبان پاکستان از آن‌جا آمده‌اند، آغاز کرد. پس از اولین عملیات، عملیات «ضرب عصب» آغاز شد. ادعا شده بود که تحت عنوان هر دو عملیات علیه تروریسم، از صندوق حمایت ائتلاف به رهبری امریکا و سایر سازمان‌ها پول گرفته شده است.

با این حال، از سوی دیگر، پاکستان به حمایت از طالبانی که ایالات متحده علیه آن‌ها در افغانستان می‌جنگید، ادامه داد. پس از عملیات راه نجات، تحریک طالبان پاکستان به گروه‌های مختلفی تقسیم شد که تعداد آن‌ها از قبل معدود بود و بیشتر به مخفی کردن خود مشغول بودند. این جنگ از دو منظر دیده می‌شود؛ یکی آن چیزی است که طبق روایت رسانه‌های پاکستانی و بین‌المللی می‌بینیم و دیگری آن‌چه مردم محلی می‌فهمند و ادعا می‌کنند که شاهد آن بوده‌اند، اما از ترس چیز زیادی را فاش نمی‌کنند. روایت دولت پاکستان این است که آن‌ها در کنار امریکایی‌ها قرار گرفتند و عواقب زبان‌باری را متحمل شدند. جهان نیز همین روایت را می‌پذیرد، در حالی که مردم محلی از دیدگاهی کاملاً متفاوت به آن نگاه می‌کنند که مبتنی بر مشاهدات شخصی است. مردم محل می‌گویند که دو نوع گروه وجود دارد. در یک سو، تحریک طالبان پاکستان که توسط آی‌اس‌آی اداره می‌شود و از سوی دیگر، طالبان خوب یا گروه‌های شناخته‌شده‌ای وجود دارد که تحت عنوان «کمپته‌های صلح» برچسب‌گذاری می‌شوند و از ارتش و استخبارات نظامی دستور می‌گیرند. هر دو گروه نه تنها یک‌دیگر را هدف قرار می‌دهند، بلکه مردم محلی را نیز هدف قرار می‌دهند، به‌ویژه که آن‌ها از طریق تهدید از افراد ثروتمند پول می‌گیرند. من به‌عنوان یک شهروند پختون‌خوا، ادعاهای مردم محلی را تأیید می‌کنم، زیرا من نیز شاهد آن بوده‌ام و رنج کشیده‌ام.

اکنون می‌روسیم به این بخش که چگونه این موج تروریسم کارش به این‌جا کشید و طالبان در حالی که واقعا فقیر بودند، قدرت گرفتند.

جنگ‌جویان تحریک طالبان پاکستان در فقر شدید در افغانستان زنده‌گی می‌کردند، اما ناگهان جناح‌های مختلف تحریک طالبان پاکستان شروع به متحد شدن کردند. بزرگ‌ترین تفاوت بین گروه فضل‌الله سوات و کاروان بیت‌الله محسود، در ایدئولوژی این دو گروه بود. مثلاً فرماندهان گروه بیت‌الله محسود، افراد گروه فضل‌الله را مرتد و کافر می‌دانستند، اما با وجود این اختلاف عمده، چگونه این افراد باهم متحد شده‌اند؟

پاسخ به این سوال سخت نیست، اگر به سیستم پاکستان دقت کنیم و ذی‌نفعان این سیستم را در نظر داشته باشیم. اولین نکته این است: ارتش پاکستان که بر پاکستان تسلط کامل دارد، هر اتفاقی که برای مردم بیفتد، به هیچ قیمتی اجازه نخواهد داد تا کنترل آن‌ها کاهش یابد. نکته دوم این است: این جنگ به ارتش پاکستان سودی داد که آن‌ها هرگز تصور نمی‌کردند، چه برای منافع دفاعی و چه برای منافع شخصی جنرال‌ها. من اغلب می‌گویم که حتا افسران نظامی جوانی که در منطقه ما مشغول به کارند، به اندازه‌ای درآمد داشته‌اند که بتوانند برای چندین نسل دوام بیاورند.

بلافاصله پس از خروج جنرال راحیل شریف، دکترین باجوا آغاز می‌شود که در آن موارد بسیاری جعل می‌شود. جنرال فیض حمید نیز به‌عنوان یک بازیگر مهم در این دوره ظاهر می‌شود و از این‌جا TTP به یک‌باره قوت گرفت. تمام اختلافات آن‌ها، به‌ویژه اختلافات مذهبی، پشت سر گذاشته شد و تحریک طالبان پاکستان تحت رهبری مفتی نورولی محسود به‌طور سیستماتیک‌تر ظهور کرد و توسعه یافت. به عبارت دیگر، اگر بتوان به کسی برای ظهور و استحکام TTP اعتبار داد، آن وقت این شخص فیض حمید است. اما شما نمی‌توانید آن را دستاورد تنها یک نفر بنامید. کل نظام و نهاد درگیر است؛ افرادی که آن را اداره می‌کنند، شریک دزد و رفیق قافله‌اند.

در حال حاضر شرایط برای یک عملیات نظامی جدید مساعد شده است و به‌زودی عملیاتی با نام جدید آغاز خواهد شد، اما سوال این‌جا است که آیا معامله پنهانی با امریکا یا هر کشور دیگری در این زمینه صورت گرفته است؟ در حال حاضر تنها با اتصال نقطه‌ها، می‌توان در این مورد صحبت کرد، اما در روزهای آینده همه چیز روشن خواهد شد. این ماجراجویی جدید همچنین برای آسیب رساندن به کارگران ملی و رهبری هر دو طرف امرزاً پاکستان-افغان، به‌عنوان مثال، استفاده خواهد شد. همین دیروز بابک تهدید شده است. جزییات بیشتر در روزهای آینده فاش خواهد شد، اما نتیجه این است که اقتصاد پاکستان دوباره توسط تجارت این جنگ رونق خواهد گرفت، در حالی که پشتون‌ها همچنان بار سنگین [جنگ] را متحمل خواهند شد.

ضرورت ایستاده‌گی ملی در برابر ممنوعیت آموزش دختران

طالبان به دلایل گوناگون مانع آموزش دختران در کشور شده‌اند. این گروه در دوره رژیم قبلی‌شان نیز برای مدت پنج سال تمام، دختران و زنان را از همه حقوق‌شان به شمول حق آموزش و کار محروم کرده بود. روایت به‌شدت افراطی و جاهلانه طالبان از دین اسلام، از عوامل اساسی تعلیق حق آموزش دختران در کشور پنداشته می‌شود.

هوسی میر

برخوردار بوده‌اند. ایران و پاکستان من‌حیث دو همسایه دارای منافع نامشروع و عمق استراتژیک در افغانستان و با جدال‌های تاریخی روی مسایل آب و جغرافیا، طرفدار یک افغانستان توسعه‌یافته و باثبات نیستند. از همین رو این دو کشور به‌ویژه ایران که در ۲۰ سال حضور ایالات متحده آمریکا و نیروهای ناتو در افغانستان از طالبان حمایت مادی و نظامی فراوانی کرده است، اکنون حمایتش را از طالبان مشروط به مسایلی مانند ممانعت آموزش دختران کرده است که افغانستان را برای چندین نسل دیگر در جهالت، بدبختی، ناتوانی، فقر و وابستگی نگه دارد تا به این ترتیب منافع نامشروع این کشور در افغانستان تأمین شود. در صورتی که طالبان در این مسایل وفق مراد و دستور این دو کشور عمل نکنند، این کشورها با نفوذشان بر طالبان این گروه را از داخل به جان هم انداخته و زمینه را برای ایجاد گروه‌های افراطی تروریستی دیگر در افغانستان مهیا می‌سازند. به این ترتیب می‌توان گفت که یکی از عوامل ممانعت آموزش دختران که برای چندین نسل افغانستان را در بدبختی و جهالت نگه خواهد داشت، ریشه در دستاویز استخبارات ایران و پاکستان در برابر حمایت این دو کشور از طالبان دارد.

۲. دیدگاه واپس‌گرایانه گروه تروریستی طالبان به حق آموزش دختران که ریشه در «ذهنیت قبیله‌ای» این گروه دارد، از عوامل دیگری است که مانع آموزش دختران توسط آنان شده است. طالبان هیچ‌گامی یک گروه مدنی و انسانی محسوب شده نمی‌توانند. کارنامه ۲۶ ساله این گروه مملو از خون‌ریزی، حملات انتحاری، بم و ماین‌گذاری، سر بریدن، شلاق زدن، بی‌رحمی، جهالت، بربریت و ویرانی است. این گروه با یک جامعه مدرن، مدنیت، آموزش و سایر پدیده‌های مدرن، دشمنی خاصی دارند. طالبان به جامعه، سیاست، آموزش و حتا اقتصاد با نگرش قبیله‌ای برخورد می‌کنند. در برخی خانواده‌ها و قبیله‌هایی که طالبان به آن‌ها ارتباط می‌گیرند، آموزش برای دختران یک عیب بزرگ پنداشته می‌شود و هر آموزش به غیر از آموزش دینی حتا گناه به حساب می‌آید. طالبان آموزش دانش معاصر را حتا برای مردان، زمینه‌ای برای گسترش فسق و فجور در جامعه می‌دانند. به این ترتیب سیاست این گروه نسبت به آموزش به‌ویژه آموزش دختران ریشه در همان «ذهنیت قبیله‌ای» این گروه دارد و به این ترتیب تا زمانی که این گروه در افغانستان حاکم باشد، افغانستان دوزخی برای همه مردم به‌ویژه دختران و زنان خواهد بود.

۱. طالبان به دلایل گوناگون مانع آموزش دختران در کشور شده‌اند. این گروه در دوره رژیم قبلی‌شان نیز برای مدت پنج سال تمام، دختران و زنان را از همه حقوق‌شان به شمول حق آموزش و کار محروم کرده بود. روایت به‌شدت افراطی و جاهلانه طالبان از دین اسلام، از عوامل اساسی تعلیق حق آموزش دختران در کشور پنداشته می‌شود. اظهارات مقام‌های این گروه پس از به قدرت رسیدن دوباره مبنی بر این‌که آموزش علم را نه تنها بر زنان، بلکه در مجموع بالای زنان و مردان فرض نمی‌دانند، به‌ساده‌گی نشان می‌دهد که این گروه روایت نادرست، وارونه، افراطی و در نهایت جاهلانه از متون دینی دارد. چنین موضعی از سوی یک گروه تروریستی هیچ‌گامی بعید نیست و هیچ انسان خردمند و روشن‌ضمیری نمی‌تواند از یک گروه تروریستی توقع داشته باشد تا به آموزش باور داشته باشد. تنها آموزشی که نزد طالبان فرض و مایه مباهات محسوب می‌شود، همانا آموزش بم‌گذاری و حملات انتحاری است که در نتیجه آن خون انسان‌های بی‌گناه به شمول کودکان و زنان ریخته شده و جلو روشن‌نگری و تفکر در جامعه گرفته شود و سپس از خانواده‌های جنگ‌جویان

۳. عامل دیگری که طالبان در برابر آموزش دختران ممانعت ایجاد می‌کنند، به دستاویز ارتباط می‌گیرد که از جانب کشورهای حامی این گروه مانند رژیم آخوندی ایران، پاکستان و گروه‌های تروریستی بین‌المللی مانند شبکه القاعده دریافت می‌کنند. طالبان در ۲۶ سال گذشته از حمایت راهبردی این کشورها و گروه‌ها

اخیراً وزیر تحصیلات عالی رژیم خودکامه طالبان اعلام کرده است که دختران پس از این نمی‌توانند به دانشگاه‌های دولتی یا خصوصی برای ادامه تحصیل بروند. این خبر واکنش‌های گسترده‌ای را در داخل و خارج از کشور به دنبال داشته است. وزارت تحصیلات عالی زیر اداره طالبان از ممانعت ادامه تحصیل دختران در حالی خبر داده است که پیش از این وزارت معارف این گروه نیز دروازه‌های مکاتب را به روی دانش‌آموزان دختر بسته کرده است. در حالی که تصامیم طالبان مبنی بر مسدود کردن دروازه مکاتب به روی دختران نیز با واکنش‌های گسترده در داخل و خارج از کشور به شمول سازمان ملل متحد، اتحادیه اروپا، ایالات متحده آمریکا، نهادهای مدافع حقوق زنان، عفو بین‌الملل و حتا سازمان همکاری کشورهای اسلامی مواجه شد، اما در این مدت به نظر رسید که طالبان هیچ انعطافی نشان نداده و به سیاست حذف دختران از عرصه آموزش پافشاری کرده‌اند. این‌که طالبان چرا به سیاست حذف دختران از عرصه آموزش تاکید دارند و با وصف انتقادهای گسترده داخلی و بین‌المللی به این موضوع هیچ توجهی نکرده‌اند، نیاز به تحلیل همه‌جانبه دارد. این مقاله به‌طور فشرده از یک سو سه عامل مانع آموزش دختران توسط طالبان را ریشه‌یابی و تحلیل می‌کند و از جانب دیگر ضرورت ایستاده‌گی ملی در برابر ممنوعیت آموزش دختران را من‌حیث نیرومندترین ابزار فشار داخلی بحث و مطرح می‌نماید.

۸صبح، قندهار: در ادامه بازداشت نظامیان پیشین از سوی طالبان، این گروه در قندهار یک افسر پیشین پولیس این ولایت را بازداشت کرده‌اند. منابع روز جمعه، ۲ جدی، می‌گویند که محمدمحسن، افسر پیشین پولیس در حوزه اول امنیتی شهر قندهار، ۱۰ روز پیش شب‌هنگام از سوی طالبان بازداشت و به جای نامعلومی منتقل شده است. خانواده این نظامی پیشین ۱۰ روز می‌شود که از سرنوشت محسن خبر ندارند. منابع در قندهار می‌گویند که محمدمحسن پس از تسلط طالبان بر کشور، مصروف کارهای شخصی بود و با جریان‌های تازه نظامی ارتباطی نداشت. این در حالی است که پیش از این نیز طالبان در قندهار یک افسر نظامی پیشین را بازداشت کرده بودند؛ جسد این افسر پس از دو روز در این ولایت پیدا شد.

طالبان زمینه تحصیل دختران را هرچه سریع‌تر فراهم کنند

۸صبح، کابل: مولوی عبدالحمید، روحانی اهل سنت ایران، از طالبان خواسته است تا زمینه تحصیل دختران در دانشگاه‌ها را هرچه سریع‌تر فراهم کند. مولوی عبدالحمید روز جمعه، ۲ جدی، با اشاره به این‌که حق تحصیل خواست مردم افغانستان است، تاکید کرده: «سرمایه اصلی مردم و نیروی انسانی است. انسان‌ها باید تربیت شوند تا کشورشان را بسازند.» مولوی عبدالحمید در خطبه نماز جمعه افزوده است: «همه مسلمانان و علمای جهان اسلام این خواست را از شما [طالبان] دارند که زمینه کسب علم زنان را فراهم کنید. علم، زن و مرد ندارد.» این واکنش در پی دستور تازه طالبان در مورد ممنوعیت تحصیل دختران مطرح شده است. وزارت تحصیلات عالی طالبان سه‌شنبه شب، ۲۹ قوس، دستور تعلیق تحصیل دختران را صادر کرد؛ موردی که واکنش‌های گسترده داخلی و خارجی را به همراه داشته است.

طالبان در قندهار یک نظامی پیشین را بازداشت و به جای نامعلومی منتقل کرده‌اند

۸صبح، قندهار: در ادامه بازداشت نظامیان پیشین از سوی طالبان، این گروه در قندهار یک افسر پیشین پولیس این ولایت را بازداشت کرده‌اند. منابع روز جمعه، ۲ جدی، می‌گویند که محمدمحسن، افسر پیشین پولیس در حوزه اول امنیتی شهر قندهار، ۱۰ روز پیش شب‌هنگام از سوی طالبان بازداشت و به جای نامعلومی منتقل شده است. خانواده این نظامی پیشین ۱۰ روز می‌شود که از سرنوشت محسن خبر ندارند. منابع در قندهار می‌گویند که محمدمحسن پس از تسلط طالبان بر کشور، مصروف کارهای شخصی بود و با جریان‌های تازه نظامی ارتباطی نداشت. این در حالی است که پیش از این نیز طالبان در قندهار یک افسر نظامی پیشین را بازداشت کرده بودند؛ جسد این افسر پس از دو روز در این ولایت پیدا شد.

برنیاد گزارش‌ها، ایالات متحده آمریکا پیشرفته‌ترین سیستم دفاع هوایی خود به نام «پاتریوت» را در اختیار اوکراین قرار خواهد داد. آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا، روز پنج‌شنبه، ۲۲ دسامبر، در بیانیه‌ای گفته است: «بخشی از این کمک برای اولین بار شامل سامانه پدافند هوایی پاتریوت است که می‌تواند موشک‌های کروز، موشک‌های بالستیک کوتاه‌برد و همچنین هواپیماهایی در ارتفاعات بالاتر را سرنگون کند.» او افزوده است که اکنون واشنگتن یک عدد از این سامانه دفاع موشکی سیار را در اختیار کی‌یف قرار خواهد داد؛ آن هم در زمانی که اوکراین در معرض شدیدترین حمله‌های مسکو قرار دارد. مجموع کمک‌های نظامی آمریکا به اوکراین از زمان آغاز درگیری این کشور با روسیه، به ۲۱.۳ میلیارد دلار می‌رسد رسید.

عبداللهیان به بوزل: پنجره توافق از سوی ایران باز است، اما نه برای همیشه

در ادامه تنش‌ها میان ایران و قدرت‌های غربی بر سر برنامه هسته‌ای تهران، وزیر خارجه ایران هشدار داده است که صبر کشورش دایمی نیست. امیر عبداللهیان، وزیر خارجه ایران، جمعه‌شب، ۲۲ دسامبر، در توییتی از دیدارش با جوزپ بورل، مسوول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، خبر داده است. آقای عبداللهیان، در عین زمان از موافقت دو طرف برای برداشتن گام‌های نهایی برای توافق هسته‌ای سخن گفته است.

وزیر خارجه ایران تاکید کرده که پنجره توافق از سوی ایران باز است، اما برای همیشه باز نمی‌ماند. او همچنان نوشته است: «بر راه حل سیاسی در اوکراین تاکید کردم. نه فجاج گوانتامو و ابوغریب و نه جنایات علیه زنان و کودکان یمن و افغانستان، به آمریکا اجازه موعظه دیگران را نمی‌دهد.» ایران و قدرت‌های غربی سال‌ها است که بر سر برنامه هسته‌ای تهران مذاکرات وقفه‌ای دارند.

بندرگشایی چین؛ پکن کنسولگری‌اش در بندر عباس را افتتاح کرد

خبرگزاری ایرنا گزارش داده است که چین کنسولگری‌اش در بندرعباس ایران را افتتاح کرده و قرار است شرکت‌های چینی در این بندر مهم سرمایه‌گذاری کنند.

چانگ هواف، سفیر چین در ایران روز چهارشنبه، ۲۱ دسامبر، در مراسم افتتاحیه این کنسولگری در استان هرمزگان گفته که مناطق جنوبی ایران دارای «پتانسیل فراوان» است.

سفیر چین افزوده که حضور شرکت‌های چینی برای «سرمایه‌گذاری و راه‌اندازی کسب و کار» در این منطقه سبب «توسعه اقتصادی محلی و افزایش اشتغال مردم» شده است.

او با اشاره به پیشرفت در «برنامه جامع همکاری‌های ۲۵ ساله» دو کشور، گفت که کنسولگری جدید «فرصت‌های بیشتری» را برای شهرهای جنوب ایران، از جمله بندر عباس فراهم خواهد کرد.

این در حالی است که یک سال پیش دولت ایران به پیشنهاد وزارت امور خارجه آن کشور با صدور مجوز برای گشایش سرکنسولگری چین در ایران موافقت کرده بود.

بندرعباس از مهمترین بنادر ایران و پذیرای کشتی‌های خارجی است که با توجه به سطح واردات ایران از چین، سالیانه از کشتی‌ها، خدمه و اتباع چینی میزبانی می‌کند.

این در حالی است که تحریم‌های سنگین غرب علیه ایران در سال‌های اخیر، این کشور را بیش از پیش به روسیه و چین نزدیک کرده است.

از سویی هم، چین با استفاده از چنین فرصت‌ها، به سرمایه‌گذاری روی بنادر حساس در منطقه ادامه داده است.

روزانه میلیون‌ها تن در چین به کرونا مبتلای می‌شوند

این در حالی است که دولت چین محدودیت‌های مربوط به کرونا را در پی اعتراضات بی‌سابقه در این کشور، به تاریخ ۷ دسامبر کنار گذاشت. طبق برآوردهای دولتی، بیش از نیمی از ساکنان ولایت سیچوان در جنوب‌غرب چین و همچنین پایتخت این کشور، به کرونا مبتلا شده‌اند.

از سویی هم براساس گزارش آسوشیتدپرس، کارشناسان پیش‌بینی کرده‌اند که در سال آینده بین یک تا دو میلیون تن در این کشور جان خود را به دلیل ابتلا به بیماری کرونا از دست خواهند داد.

گزارش‌ها می‌افزاید که شیوع بیماری از مراکز شهری به روستاهای چین در حال گسترش است؛ جایی که مردم با کمبود تجهیزات پزشکی و درمانی روبه‌رویند.

بلومبرگ براساس برآورد مقام‌های صحتی چین گزارش داده است که در هفته جاری تنها در یک روز بیش از ۳۷ میلیون تن در این کشور به کووید-۱۹ مبتلا شده‌اند. براساس این گزارش که روز جمعه، ۲۳ دسامبر نشر شده است، کارشناسان صحتی ماه‌های سختی را برای این کشور یک میلیارد و ۴۰۰ میلیون نفری پیش‌بینی کرده‌اند.

طبق صورت‌جلسه نشست داخلی کمیسیون صحت ملی چین که روز چهارشنبه برگزار شد، نزدیک به ۱۸ درصد جمعیت این کشور در ۲۰ روز نخست دسامبر به این ویروس مبتلا شده‌اند.

گزارش افزوده است که کنار گذاشتن سریع محدودیت‌های مربوط به سیاست «کووید-صفر» از سوی بیجینگ، منجر به گسترش کرونا شده است.

سه تن در یک رویداد گلوله‌باری در پاریس کشته شدند

بر اساس گزارش رسانه‌ها، در یک رویداد گلوله‌باری در پاریس، پایتخت فرانسه، سه تن کشته و سه تن دیگر زخمی شدند.

این رویداد پس از چاشت روز جمعه ۲۳ دسامبر، به وقت محلی، در مناطقی که در آن دکان‌ها و رستوران‌ها موقعیت دارد و بیشتر جمعیت آن‌جا را کردها تشکیل می‌دهد، رخ داده است.

گزارش شده که یک مرد ۶۹ ساله در یک مرکز فرهنگی کردها و سالن آرایش مو در شهر پاریس، گلوله‌باری کرده است.

پولیس گفته است که فرد مظنون که سال گذشته بر یک مرکز مهاجران تیراندازی کرد و سپس بازداشت شد، به تازه‌گی از زندان رها شده است.

مرکز جامعه کردها موسوم به احمد کایا، توسط یک موسسه خیریه اداره می‌شود و برای ادغام جمعیت کردها در منطقه پاریس فعالیت می‌کند.

امانویل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، در واکنش به این حمله مرگبار در توییتی گفته است: «کردها در فرانسه و در قلب پاریس هدف یک حمله شنیع قرار گرفتند.»

به گفته پولیس فرانسه فرد بازداشت‌شده فرانسوی است و هنوز انگیزه او مشخص نشده است، اما هویت و منطقه‌ای را که هدف قرار داده، نماینگر انگیزه نژادی است.

حمله انتحاری در اسلام‌آباد چند کشته برجای گذاشت

براساس اعلام مقام‌های امنیتی پاکستان، در یک حمله انتحاری در شهر اسلام‌آباد، پایتخت پاکستان، یک افسر پولیس و دو مهاجم انتحاری کشته شده‌اند.

پولیس پاکستان با نشر اعلامیه‌ای گفته است که این انفجار حوالی ساعت ۱۰:۰۰ پیش از چاشت جمعه، ۲۳ دسامبر، در نزدیکی منطقه آی-۱۰، از مربوطات شهر اسلام‌آباد، به وقوع پیوسته است.

براساس گزارش‌ها، دست‌کم ۱۰ تن دیگر در این رویداد زخمی شده‌اند که غیرنظامیان نیز در میان

بایدن و زلنسکی در کاخ سفید گفت‌وگو کردند

امریکا به ارزش یک میلیارد و ۸۵۰ میلیون دلار به ارتش اوکراین خبر داد.

بخشی از کمک‌های نظامی جدید آمریکا به اوکراین شامل سیستم‌های ضد موشکی پاتریوت است که می‌تواند سیستم دفاع هوایی آن کشور را به گونه جدی تقویت کند.

امریکا با بیش از ۱۸ میلیارد دلار کمک نظامی به اوکراین، تاکنون بزرگترین حامی کی‌یف در دفاع برابر حمله نظامی روسیه بوده است.

گفتنی است که این نخستین سفر زلنسکی از زمان حمله نظامی روسیه به اوکراین در اواخر ماه فبروری گذشته شمرده می‌شود.

ولادیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، در سفری به آمریکا با جو بایدن، رئیس‌جمهور این کشور دیدار و گفت‌وگو کرد.

زلنسکی که پس از چاشت چهارشنبه، ۲۱ دسامبر وارد واشنگتن شده بود، از سوی بایدن در کاخ سفید استقبال شد.

قرار است زلنسکی پس از گفت‌وگوی چند ساعته با همتای خود در کاخ سفید، در کنگره آمریکا در مورد جنگ اوکراین سخنرانی کند و خواستار حمایت بیشتر از کشورش شود.

آنتونی بلینکن، وزیر خارجه آمریکا که برای استقبال از زلنسکی به فرودگاه آمده بود نیز از یک بسته کمکی دیگر